

15. april 2016

Til

Folketingets Skatteudvalg

c.c. Skatteminister Karsten Lauritzen

L 150 om ændring af bl.a. registreringsafgiftsloven

Finans og Leasing retter hermed henvendelse til Folketingets Skatteudvalg vedrørende ovennævnte lovforslag.

Finans og Leasing repræsenterer ca. 40 leasingselskaber med en årlig omsætning sidste år på knap 40 mia. kr., hvoraf langt hovedparten er indenfor B2B-segmentet. Leasing er således et meget væsentligt finansieringsredskab for danske erhvervsliv. Ca. 2/3 af denne omsætning sker inden for leasing af motorkøretøjer, hvor betaling af forholdsmæssig registreringsafgift er meget udbredt. Det illustrerer, at det er overordentligt vigtigt for dansk erhvervsliv, at ordningen om betaling af forholdsmæssig registreringsafgift foregår så smidigt og omkostningsbevidst som muligt.

Finans og Leasing anerkender bestræbelserne i L 150 på at gøre ordningen bedre herunder fx ved at tillade at det aftalte antal kørte kilometre kan ændres uden SKAT's godkendelse, samt de forskellige ændringer og præciseringer, som er sket under høringsfasen (der henvises her til Skatteministeriets høringskema, bilag 1 til lovforslaget).

Der er imidlertid fortsat et par meget væsentlige udeståender, som Finans og Leasing finder det yderst påkrævet at rette op på for at lovforslaget kan siges at leve op til den i de almindelige bemærkninger erklærede ambition om at "lette de administrative byrder" og "gøre det enkelt at drive virksomhed i Danmark".

Forlængelser

Skatteministeriet har afvist Finans og Leasings forslag om, at der uden SKAT's individuelle godkendelse skal kunne foretages en forlængelse af en leasingaftale. Skatteministeriet har begrundet afslaget med, at en forlængelse efter ministeriets opfattelse kan sidestilles med en ny leasingaftale, og at der vil være omgåelsesmuligheder.

Det er efter vores opfattelse ikke korrekt, at en forlængelse er en ny aftale. Endvidere kan vi ikke se, at en forlængelse indebærer væsentlige risici for omgåelse.

Finans og Leasing

Interesseorganisation for danske finansieringsselskaber

Vi foreslår, at muligheden for forlængelse kommer til at indgå i § 3 b, stk. 6 i opremsningen af de ændringsmuligheder som leasinggiver kan foretage på egen hånd selvsagt underlagt SKAT's efterfølgende kontrol. Herved vil såvel leasinggiver som SKAT spare betydelige ressourcer med håndtering af SKATs forudgående godkendelse.

Det praktiske problem kan kort beskrives således: En håndværksmester leaser 1 varevogn i 3 år og ønsker at forlænge aftalen med 1 år. Hvis håndværksmesteren fra starten af havde indgået aftalen på 4 år havde der ikke været noget problem. Dette understreger også, at der ikke er omgåelsesrisici, idet muligheden for forlængelse ligger inden for den aftale, som et leasingelskab kunne have indgået på baggrund af en godkendt standardaftale, hvis håndværksmesteren fra starten af havde ønsket en 4 årig kontrakt. Det er vigtigt for dansk erhvervsliv, at leasingaftaler kan forlænges for at opnå fleksibilitet omkring virksomhedens finansieringsfremskaffelse.

Hvis der er tale om såkaldt operationel leasing (hvor håndværksmesteren ikke indestår for restværdien dvs leasingelskabet har risikoen for at bilens salgspris som minimum dækker leasingaftalens restværdi) kan han efter de gældende regler, som videreføres efter lovforslaget med SKATs forudgående tilladelse forlængelse aftalen på uændrede vilkår (§ 3 b, stk. 5). Leasingelskabet kan under den eksisterende administrativt fastsatte storkundeordning her imødekomme leasingtagers ønske om forlængelse uden SKAT's godkendelse, dog forudsat at forlængelsen hænger økonomisk sammen for leasingelskabet, idet leasingelskabet efter SKAT's nuværende fortolkning af reglen ikke har adgang til at ændre leasingydelsen, restværdien eller andre forhold. Forlængelsen sker i disse tilfælde på baggrund af en af SKAT forudgående godkendt "standard for forlængelse af leasingaftalen". Det er klart, at der skal betales ny forholdsmæssig registreringsafgift for det ekstra år. § 3 b, stk. 5 må derfor under alle omstændigheder konsekvensrettes, således at den beskrevne praksis under storkundeordningen kan rummes inden for bestemmelsens ordlyd. Det foreslås i den forbindelse, at der foretages en kobling til § 3 b, stk. 11, således at det er klart, at leasingelskabet kan få godkendt et tillæg om forlængelse, og derefter ikke skal have SKAT's forudgående godkendelse i hvert enkelt tilfælde.

Hvis håndværksmesteren i stedet har indgået en såkaldt finansiel leasingaftale, hvor leasingtager indestår for restværdien (dvs at leasingtageren på leasingelskabets anfordring skal anvise en køber til bilen ved ophør af leasingaftalen), er der i forbindelse med en forlængelse behov for at ændre restværdien på køretøjet (nedskrive restværdien) svarende til den værdiforringelse forlængelsen af aftalen medfører, ligesom der kan være behov for at ændre leasingydelsen fx som følge af øgede udgifter til service på køretøjet. I denne situation kan leasingelskabet under den nuværende storkundeordning ikke imødekomme leasingtagers ønske om forlængelse, idet leasingaftalen som det er beskrevet ikke kan fortsætte på uændrede vilkår.

Det er i dag ifølge SKAT's praksis ikke muligt selv med SKAT's forudgående godkendelse af foretage en forlængelse af en finansiel leasingaftale. Det skyldes, at det er SKAT's opfattelse, at de beskrevne behov for tilretning af aftalen (ny restværdi m.v.) gør, at man falder ned i § 3 b, stk. 6 om ændring af en leasingaftale, som bevirker at køretøjet skal afregistreres

Finans og Leasing

Interesseorganisation for danske finansieringsselskaber

(nummerpladerne skal tages af). Finans og Leasing er ikke enig i denne fortolkning, idet det fuldstændigt udhuler hensynet bag adgangen i § 3 b, stk. 5 til at foretage forlængelser.

Det følger nu af lovforslagets nr. 24 jf. bemærkningerne hertil på side 21, at man slipper for at tage nummerplader af og på, men forlængelsen er fortsat betinget af SKATs forudgående individuelle godkendelse, hvilket er administrativt meget byrdefuldt.

Finans og Leasing ønsker derfor muligheden for forlængelser flyttet til § 3 b, stk. 6, således at disse typer fuldstændigt ukomplicerede forlængelser, som er et dagligt tilbagevendende ønske fra dansk erhvervsliv, kan serviceres uden indhentelse af SKAT's forudgående godkendelse.

I begge tilfælde er det vores klare opfattelse, at der ikke er omgåelsesmuligheder, at SKAT's ressourcer kan bruges bedre på efterfølgende kontrol, og at det i sidste ende er dansk erhvervsliv der som bruger af køretøjet ellers kommer til at bære byrden ved de øgede omkostninger og tidsforbrug.

Alternativt foreslår vi, at den administrative praksis der i dag er under storkundeordningen om standardgodkendelse af forlængelser på operationelle vilkår i fremtiden udvides til også at dække forlængelse af finansielle aftaler med de naturlige og fornødne økonomiske konsekvenser for leasingaftalen. Det vil have den virkning, at SKAT på forhånd har indsigt i/godkendt præcist hvilke parametre der ændres på i forbindelse med forlængelsen.

Behov for opsamlingsbestemmelse om rent operative forhold

Skatteministeriet har også afvist Finans og Leasings forslag om en opsamlingsbestemmelse i § 3 b, stk. 6 til brug for mindre fravigelser af godkendte standardaftale. Forklaringen på vort ønske er, at erhvervsdrivende fx ved større fleetaftaler (indgåelse af en samlet aftale om løbende levering af leasingkøretøjer til en virksomhed) i mange tilfælde ønsker forskellige individuelle tilretninger af den standardaftale, som leasingselskabet har fået godkendt hos SKAT til brug for betaling af forholdsmæssig registreringsafgift. Det kan fx være følgende:

- 1) Ændret definition af hvor slidte dæk skal være, før der er krav om udskiftning af disse.
- 2) Ændret bestemmelse om hvor og på hvilke betingelser leasingkøretøjet skal leveres tilbage efter endt leasing.
- 3) Ændret bestemmelse om hvor køretøjet må serviceres.
4. Ændring af varselsperioden ved misligholdelse.
- 5) Ændring/tilføjelse under en Fleet-samarbejdsaftale af, hvor mange biler en kunde kan levere tilbage, f.eks. ved en medarbejders fratrædelse.
- 6) Ændring/tilføjelse af særlige betalingsvilkår af leasingydelsen, f.eks. ved anvendelse af bestemte fakturasytemer, elektronisk fakturering, kredittid (f.eks. 30 dage) m.m.
- 7) Ændring/tilføjelse af en fortrolighedserklæring.

Finans og Leasing

Interesseorganisation for danske finansieringsselskaber

8) Ændring/tilføjelse af en klausul om udveksling af oplysninger med 3. mand, f.eks. med SKAT, forsikringsselskaber mv.

9) Ændring/tilføjelse af en klausul om anvendelse af e-mail.

10) osv. osv.

Altså forhold der notorisk ikke fører til en omregning af den allerede beregnede og betalte registreringsafgift.

Nogle af disse forhold kan minde om det, der er beskrevet i § 3 b, stk. 6, nr. 4 om service eller udstyr, men kan så vidt vi vurderer ikke rummes inden for ordlyden. Som lovforslaget er fremlagt vil leasingselskaberne derfor i dagligdagen, uagtet der er indhentet en godkendt standardaftale fra SKAT, være nødsaget til at indsende den konkrete aftale med de mindre ændringer til fornyet godkendelse hos SKAT. Det er bøvlet og ressourcetungt for såvel leasingselskabet som SKAT og medfører forsinkelse for kunden.

I lighed med det anførte under ”Forlængelser” er det også her vores klare opfattelse, at SKAT’s ressourcer kan bruges bedre på efterfølgende kontrol, og at det i sidste ende er dansk erhvervsliv der som bruger af køretøjet ellers kommer til at bære byrden ved de øgede omkostninger og tidsforbrug.

Der er derfor stort behov for, at der indsættes en opsamlingsbestemmelse i § 3 b, stk. 6, som tillader sådanne ændringer uden SKAT’s godkendelse. Hvis Skatteministeriet måtte vurdere, at det er vanskeligt at afgrænse en sådan bestemmelse i forhold til ændringer, som har/kan have betydning for, om der reelt set foreligger en leasingaftale, kunne der fastsættes lovhjemmel til ministeren for udstedelse af nærmere regler i bekendtgørelsesform om hvorledes dette tilrettelægges fx i form af, at leasingselskabet i sin standardaftale markerer på hvilke områder, teksten kan præciseres sammen med kunden.

§ 3 b, stk. 5, nyt 4. pkt. og § 3 b, stk. 9 nr. 7, 2. pkt.

I lovforslaget gives fleksibilitet i form af at afgiftsperioden kan være 30 dage længere end selve leasingperioden. De 30 dage bør erstattes med ordet ”en måned”, da denne formulering indgår i eksisterende storkundeaftaler og allerede af SKAT godkendte standardaftaler. I øvrigt er § 3 b baseret på en månedsafgift hvilket dermed ikke harmonerer med 30 dage (for de måneder hvor der er 31 dage).

§ 3 b, stk. 6, nr. 3

Det ser ud som om, at bemærkningerne til § 3 b, stk. 3 og stk. 4 nederst på side 16 er blevet blandet sammen. Sætningen nederst på side 16, venstre spalte jf. ordene ”Det fremgår endvidere af stk. 6, nr. 4 ...” skal fremgå som bemærkning til stk. 3 og ikke stk. 4. Det er vigtigt, at det samtidig præciseres i bemærkningerne til nr. 3, at der eksempelvis kan ske ændring af restværdi ved udløb af aftalen og ændring af leasingydelsen i forbindelse med ændring af kilometre jf. ordene ”... en nøjagtig beskrivelse af ændringen og dennes konsekvenser for leasingaftalen”.

§ 3 b, stk. 6 nr. 4 – ”prisen og betalingen af vederlag herfor”

Finans og Leasing

Interesseorganisation for danske finansieringsselskaber

Finans og Leasing forstår ikke, hvorfor der i § 3 b, stk. 6, nr. 4 foreslås formuleringen ”Aftalen skal indeholde en nøjagtig beskrivelse af serviceydelsen eller udstyret, prisen og betalingen af vederlag herfor (vor fremhævning). Skulle der have stået ”prisen eller betaling af vederlag”? Det er vores holdning, at såfremt leasingtager løbende betaler over leasingydelsen jf. ordene ”betaling af vederlag” skal den samlede pris for udstyret ikke også oplyses. Hvad angår en serviceydelse giver ordet ”prisen” ikke mening, da den samlede pris jo afhænger af længden af tidsrummet for serviceydelsen. Vi foreslår derfor, at bestemmelsen ændres, således at ordene ”prisen og” udgår. Det er leasingtager uvedkommende, hvad leasinggiver har betalt for udstyret eller har af bagvedliggende aftaler om levering af serviceydelse, hvorfor der ikke bør være krav om, at det indgår i tillæg til leasingaftalen. Hvis SKAT måtte ønske at få oplysninger herom, kan SKAT gå frem som beskrevet i udkastet til bekendtgørelse § 6 og indhente oplysninger herom direkte fra leasingselskabet.

§ 3 b, stk. 6, nr. 5 og 6

Finans og Leasing er uenig i, at ”nye eller ændrede bilafgifter” nævnes i bemærkninger på side 16, højre spalte, 1. afsnit i relation til § 3 b, stk. 6, nr. 5. Det bør i stedet nævnes som et eksempel på ”ufravigelig lovgivning” nævnt i nr. 6.

§ 3 b, stk. 11, 2. punktum – også ændringer efter stk. 6

Det bør for god ordens skyld præciseres i bemærkningerne til § 3 b, stk. 11, 2. pkt., jf. ordene ”... hvis aftalevilkår er identiske med en på forhånd godkendt standardleasingaftale” at aftalevilkårene kan fravige fra den godkendte standardaftale, i det omfang at der er foretaget ændringer som kan ske uden SKAT’s godkendelse jf. § 3 b, stk. 6, nr. 1-6.

Opsigelse ved gensidig overenskomst

Det fremgår af § 3 b, stk. 9, nr. 9, at følgende skal indgå i leasingaftalen ”Oplysning om vilkår for opsigelse af leasingaftalen, hvis leasingaftalen kan opsiges i løbet af leasingperioden”.

Skatteministeriet har endvidere i høringsnotatet s. 6 øverst tilkendegivet følgende ”Det ligger ikke inden for Skatteministeriets område at lovgive om parternes adgang til at aftale en førtidig afbrydelse af leasingforholdet. Den nærmere regulering heraf følger af aftale- og obligationsretlige regler”.

Det er Finans og Leasings klare opfattelse, at uanset at spørgsmålet om opsigelse i utide ikke er reguleret i leasingaftalen, kan aftalen ophøre i utide, såfremt begge parter er enige herom. Det kan fx vise sig at være relevant, hvis leasingtagers behov ændrer sig, og § 3 b ikke tillader de fornødne ændringer uden indgåelse af en ny aftale. Finans og Leasing har forstået, at Skatteministeriet er enig heri jf. ovennævnte citat særligt ordene ”Den nærmere regulering heraf følger af aftale- og obligationsretlige regler”. Dette ønskes dog for god ordens skyld bekræftet.

Konsekvens ved formelle fejl?

Lovforslaget er ikke klart i forhold til, hvilken sanktion der vil gælde, såfremt der er sket en mindre afvigelse eller fejl ved udformningen af en konkret leasingaftale under en godkendt standardaftale. Der kan fx være tale om nogle af de mere praktiske forhold, der er omtalt ovenfor under overskriften ”Behov for opsamlingsbestemmelse om rent operative forhold”. Det fremgår af høringsnotatet på side 11 herom, at ”SKAT vil foretage en vurdering af, om

Finans og Leasing

Interesseorganisation for danske finansieringsselskaber

betingelserne for at opkræve registreringsafgift på andet grundlag er til stede. Hvis hovedreglen i registreringsafgiftslovens § 1, stk. 1, om fuld registreringsafgift finder anvendelse, opkræves der afgift herefter.” Det er henset til ordene ”vil foretage en vurdering” uklart, om Skatteministeriet mener, at der ifalder fuld afgift i alle tilfælde.

Det er Finans og Leasings opfattelse, at det afgørende kriterie må være, om fravigelse fra den godkendte standardaftale har nogen betydning for, om der reelt set foreligger en leasingaftale. Det er klart, at dette ikke er tilfældet, hvis der fx er anvendt tiltaleformen ”de” i stedet for ”du” eller andre af de praktiske forhold, der er nævnt ovenfor. Det bør også af retssikkerhedsmæssige årsager fremgå klart af lovforslaget, at der ikke kan ifalde fuld afgift i sådanne tilfælde. I stedet kan der være en offentligretlig sanktion særligt i gentagelsestilfælde, hvilket der kan udformes bestemmelser om i den påtænkte bekendtgørelse.

Overgangsbestemmelser

Hvad angår eksisterende godkendte standardaftaler og allerede indgåede leasingaftaler fremgår overgangsreglerne alene af høringsnotatet jf. s. 13 midt og 20 nederst. Formuleringen på side 20 jf. ordene ”Loven forventes herefter at finde anvendelse både for fremtidige og eksisterende leasingaftaler og standardaftaler” (vor fremhævning) giver imidlertid en vis usikkerhed. Noget så centralt bør efter vores opfattelse fremgå utvetydigt og af bemærkningerne til loven. Det ønskes derfor bekræftet, at vores forståelse af at nuværende godkendte standardaftaler også kan anvendes indtil 3 år efter lovens ikrafttræden, og at eksisterende leasingaftaler er omfattet af de nye regler herunder § 3 b, stk. 6 om adgang til at firetage ændringer uden SKAT’s forudgående godkendelse.

Med venlig hilsen

Christian Brandt

Direktør
Finans og Leasing